

Zarzut ten składa się z trzech części:

- A. Sąd niesłusznie nie uwzględnił, że opłata od nie wywiezionego cukru C stanowi należność celną, gdyż posiada ten sam cel co należności celne.
- B. Sąd niesłusznie nie uwzględnił, że sposób obliczenia opłaty od nie wywiezionego cukru C wskazuje, że powinna być ona traktowana jako należność celna.
- C. Sąd niesłusznie nie uwzględnił, że sposób obliczenia należnej opłaty od nie wywiezionego cukru C wskazuje, że powinna być traktowana jako należność celna.

Trzeci zarzut subsydiarny

Rozpatrując drugi i trzeci zarzut, który Cosun przedstawił subsydiarnie w swej skardze, Sąd dopuścił się naruszenia prawa wspólnotowego.

Zarzut ten składa się z następujących części:

- A. Badając drugi zarzut przedstawiony subsydiarnie w skardze Cosun do Sądu Pierwszej Instancji, Sąd ten przekroczył zakres sporu.
- B. Sąd niesłusznie pominął trzeci zarzut, który Cosun przedstawiła subsydiarnie.

Czwarty zarzut subsydiarny

Naruszenie zasad równości traktowania, pewności prawa i słuszności.

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-70/05)

(2005/C 82/46)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 14 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Denisa Martina, działającego w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że poprzez brak przyjęcia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽¹⁾, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy.
2. obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął dnia 2 grudnia 2003 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, str. 16.

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-71/05)

(2005/C 82/47)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 14 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Mikko Huttunena, działającego w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 marca 2003 roku w sprawie ustanowienia zasad i procedur w odniesieniu do wprowadzenia ograniczeń odnoszących się do poziomu hałasu w portach lotniczych Wspólnoty⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o tym Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy;
2. obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.